

дияконъ, който наистина задоволяваше въ черкова-
всички съ казванието на Свято Евангеліе съ доб-
рия си и високъ гласъ. Той ми бѣше добъръ приятель.

На 1870 г. бѣхъ призованъ отъ Силистренската
община: Минча Чорбаджи, Терзи Радя, Бакалъ Радя,
Иванча Епитропа и пр. за главенъ учителъ и пѣвецъ.
Тамъ управляваше Епархията единъ добъръ старецъ,
Евтимий Архимандритъ, Намѣстникъ на Святия Си-
нодъ въ Цариградъ. Нъ отъ послѣ, като и Иеродиякона
Кирилъ пожела да бѣде по добръ въ Силистра съ-
мене, и прѣдварително пожеланието на общината и
по заповѣдта на Святия Синодъ се рѣкоположи отъ
Дѣда Антима въ Видинъ за священникъ и Архиман-
дритъ, опрѣдѣли се намѣстникъ на Дѣда Евтимия въ
цѣлата Силистренска Епархия, и въ неговото врѣме се
дѣйствува съгласно, тж се отне зданието Гръцката
Митрополия отъ Гръцката Община и се установи въ
нея намѣстникъ на Святия Синодъ Архимандритъ
Кирилъ, съ когото прѣзъ ваканцията ходихми по се-
лата, тж събирахми жито за поддържаніе на учили-
щата. А отъ сетнѣ, като избранъ азъ по закона на
Екзархийскій въпросъ и уставъ, за прѣдставитель въ
Цариградъ на 1870 г. дѣто седѣхми седемъ мѣсеца,
прѣдложихъ Архимандрита Кирила за Архиерски
кандидатъ по желанието и на Дѣда Антима, въ слѣд-
ствие на което не само бѣди рѣкоположенъ отъ Ек-
зарха за Видинскій Епископъ, неговъ тамъ намѣстникъ,
нъ и Скопскій Митрополитъ и Екзархийскій въ Со-
фія Делегатъ, а най сетнѣ и за Видинскій Митро-
политъ избранъ. Той има добрината прѣди да ми
се опрѣдѣли пѣнсията, да ме приеме въ Софійскія
си домъ единъ цѣлъ мѣсецъ за квартирантинъ и сътра-
пезникъ. Святия Синодъ въ Цариградъ, като се рас-
туря Народното Собрание, което, по мое прѣдложение
удобрено, се фотографира за спомѣнъ, ми даде едно
добро свидѣтелство за усърдното ми и точно прѣдста-
вителство по Екзархийскія въпросъ, подписано отъ